

”مینی بچی - کپی پی مٹیا اہنگار ۾ نہین آئو،

اس رت کا پی پورا پورا رگارد رکو“

پرشن :- تم بچوں ۾ پدمپدم پادیشالی کون اور درپادیشالی کون؟

اُتر :- جنکی چلن دیوتائون جیسی ہئے، جو سیکو سک دیتی ہئے وہ ہئے پدمپدم پادیشالی اور جو فیل ہو جاتی ہئے اُنکو کھینگی درپادیشالی۔ کوئی کوئی مہان درپادیشالی بن جاتی ہئے، وہ سیکو دک دیتی رہتی ہئے۔ سک دینا جانتی ہین نہین۔ بابا کھتی ہئے بچی اپنی اچی ریت سنپال کرو۔ سیکو سک دو، لائق بنو۔

اوم شانتی۔ روحانی باپ بٹ روحانی بچوں کو سمجھاتی ہئے۔ تم اس پانشالا ۾ بٹ اونچ درجا پاتی ہو۔ دل ۾ سمجھتی ہو ہر بہت اونچ تی اونچ سورگ کا پد پاتی ہئے۔ اُسی بچوں کو تو خوشی بہت ہونی چاہیئی۔ اگر سیکو نشچہ ہئے تو سپ ایک جیسی تو ہو نہ سکی۔ فرست سین لاسٹ نمبر تک تو ہوتی ہین ہئے۔ پیپرس ۾ پی فرست سین لاسٹ نمبر تک ہوتی ہئے۔ کوئی فیل پی ہونگی، تو کوئی پاس پی ہوتی ہونگی۔ تو ہر ایک اپنی دل سین پوچی کہ بابا جو ہمکو اتنا اونچ بناتی ہئے، مٹن کھان تک لائق بنا ہون؟ فلائی سین اچا ہون وا کم ہون؟ یہ پڑھائی ہئے نان۔ دیکنی ۾ پی آتا ہئے، جو کوئی سبجیکٹ ۾ کمزور ہوتی ہئے تو نیچی چلی جاتی ہئے۔ پل مانیتر ہونگا تو پی کوئی سبجیکٹ ۾ کم ہونگا تو نیچی چلا جائینگا۔ ورا کوئی اسکالرشپ لیتی ہئے۔ یہ پی اسکول ہئے۔ تم جانتی ہو ہر سپ پڑہ رہی ہئے، اسپر پھلی پھلی نشانی ہئے پوتر تا کی۔ باپ کو بلا یا ہئے نان پوتر بنی کی لیئی۔ اگر کرممل آئے کام کرتی ہونگی تو خد فیل کرتی ہونگی، بابا کو لکتی پی ہئے، بابا ہر اس سبجیکٹ ۾ کم ہئے۔ استودنٹ کی ہڈی ۾ یہ ضرور رہتا ہئے ہر فلائی سبجیکٹ ۾ بہت بہت کم ہون۔ کوئی اُسی پی سمجھتی ہئے ہر فیل ہونگی۔ اسپر پھلی نمبر کی سبجیکٹ ہئے پوتر تا۔ بہت لکتی ہئے بابا ہر نین ہار کائی، تو اُسکو کیا کھینگی؟ اُنکی دل سمجھتی ہونگی اب مٹن چڑہ نہین سکونگا۔ تم پوتر دنیا استاپن کرتی ہو نان۔ تمہاری ایمر آبجیکٹ ہین یہ ہئے۔ باپ کھتی ہئے بچوں، مام ایکم یاد کرو اور پوتر بنو تو ان لکشمی نارائٹ کی گھراٹی ۾ جا سکتی ہو۔ ٹیچر تو سمجھتی ہونگی یہ اتنا اونچ پد پاء سکینگی وا نہین؟ وہ ہئے سپریر ٹیچر۔ یہ دادا پی اسکول تو پڑھا ہوتا ہئے نان۔ کوئی کوئی چوکری (لڑکی) پی اُسی خراب کام کرتی ہئے جو آخر ماسٹر کو سزا دینی پرتی ہئے۔ آگي بہت زور سین سزائین دیتی ٹی۔ اُپی سزا آد کم کر دی ہئے تو استودنٹس اور ہین جاسٹی بگڑتی ہئے۔ آج کلہ استودنٹ کتنا ہنگاما کرتی ہئے۔ استودنٹ کو نیو بلڈ کھتی ہئے نان۔ وہ دیکو کیا کرتی ہئے! آگ لگاء دیتی ہئے، اپنی جوانی دکلاتی ہئے۔ یہ ہئے ہین آسری دنیا۔ جوان لڑکی ہین بہت خراب ہوتی ہئے، اُنکی آنکھن بہت کرممل ہوتی ہئے۔ دیکنی ۾ تو بڑی اچی آتی ہئے۔ جیسی کھا جاتا

هٿن نان ايشور ڪا اُنت نهين پايا جاتا اُٿسي اُنڪا پي اُنت نهين پايا جاتا، ڪَ يهه ڪس پرڪار ڪا منش هٿ. هان، گيان ڪا ٻڌي سين پتا پرتا هٿ، يهه ڪٿي پڙهتا هٿ، اُنڪي اُڪٽوٽي ڪٿي هوتي هٿ. ڪوئي تو بات ڪرتي هٿ جٿسي مُڪ سين قول نڪلتي هٿ، ڪوئي تو اُٿسي بات ڪرتي جٿسي پٿر نڪلتي هٿ. ديڪني ۾ بهت اچي، پائنٽس آڊ پي لڪتي هٿ پرنٽو هٿ پٿر ٻڌي. ٻاهر ڪا شو هٿ. ميا بڙي دُستر هٿ اِس ليئي گائن هٿ آشچريوت سُنٽي، اُپني ڪو شو بابا ڪي ستنان ڪهلاوَنٽي، اُڙون ڪو سَناوَنٽي، ڪٽنٽي ڦر پائَنٽي اُڙات ٿريٿر بنٽي. اُٿسي نهين، هوشيار ٿريٿر نهين بنٽي هٿ، اچي اچي هوشيار پي ٿريٿر بن پرتي هٿ. اُس سَنا ۾ پي اُٿسي هوتا هٿ. اُٿروپلين سَهت هين دوسري ديش ۾ چلي جاتي هٿ. يهان پي اُٿسي هوتا هٿ، اِسٽاپنا ۾ بڙي محنت لگتي هٿ. بچون ڪو پي پڙهائي ۾ محنت، ٿيچر ڪو پي پڙهائي ۾ محنت هوتي هٿ. ديڪا جاتا هٿ يهه سپڪو دُسترب ڪرتي هٿ، پڙهتي نهين هٿ تو اِسڪولون ۾ هنٿر لگاتي هٿ. يهه تو باپ هٿ، باپ ڪَچ پي نهين ڪهتي هٿ. باپ ڪي پاس يهه قانون نهين هٿ، يهان تو بلڪل شانت رهنا هوتا هٿ. باپ تو سک داتا، پيار ڪا ساگر هٿ. تو بچون ڪي چلن پي اُٿسي هوني چاهيئي نان جٿسي ديوتائين هوتي هٿ. ٿر بچون ڪو بابا سڌيو ڪهتي هٿ ٿر پڌماپڌم پايڳيشالي هو. پرنٽو پڌماپڌم دُريايڳيشالي پي بنٽي هٿ. جو فيل هوتي هٿ اُنڪو تو دُريايڳيشالي ڪهينگي نان. بابا جانتِي هٿ اُنت تڪ يهه هوتا رهتا هٿ. ڪوئي نه ڪوئي مهان دُريايڳيشالي پي ضرور بنٽي هٿ. چلن اُٿسي هوتي هٿ سمجها جاتا هٿ يهه نهر نهين سڪينگي. اِتنا اونچ بنٽي لائق نهين هٿ، سپڪو دڪ ديتي رهتي هٿ، سک دينا جانتِي هين نهين تو اُنڪي حالت ڪيا هونگي! بابا سڌيو ڪهتي هٿ بچي، اُپني اچي ريت سنڀال ڪرو، يهه پي ڊراما اَنوسار هوني ڪا هٿ، اُڙ هين لوهي سين پي بدتر بن جاتي هٿ. سو پي اچي اچي ڪي چني پي نهين لڪتي هٿ. بچارون ڪا ڪيا حال هونگا!

باپ ڪهتي هٿ، مٿن آيا هون سرو ڪا ڪلياڻ ڪرني. آج سرو ڪي سدگني ڪرتا هون، ڪله ڦر دُرگتي هو جاتي هٿ. ٿر ڪهينگي هر ڪله وشو ڪي مالڪ ٿي، آج غلام بن گئي هٿ. اُپي سارا جهاڙ ٿر بچون ڪي ٻڌي ۾ هٿ. يهه وَنڊر فل جهاڙ هٿ. منشون ڪو يهه پي پتا نهين هٿ. اُپي ٿر جانتِي هو ڪلپ معنيٰ پوري پانچ هزار ورش ڪا اُٿڪيُوريت جهاڙ هٿ. ايڪ سيڪنڊ ڪا پي فرق نهين پر سڪتا. اِس بيحد ڪي جهاڙ ڪي ٿر بچون ڪو اُپي ناليچ مل رهي هٿ. ناليچ ديني والا هٿ ور ڪبه پتي. ٻيچ ڪتنا چوٽا هوتا هٿ، ان سين ڦل ديڪو ڪتنا بڙا نڪلتا هٿ. يهه ڦر هٿ وَنڊر فل جهاڙ، اِنڪا ٻيچ بهت چوٽا هٿ. آتما ڪتني چوٽي هٿ. باپ پي بهت چوٽا، اِن آنڪون سين دِڪ پي نهين سڪتي. ڀل وويڪانند ڪا بتلاتي هٿ اُس نين ڪها جوتي اُن سين نڪل ميري ۾ سماءِ گئي. اُٿسي ڪوئي جوتي نڪل ڪر ڦر سماءِ ٿوريئي سڪتي هٿ. ڪيا نڪلا؟ يهه سمجھتي نهين. اُٿسي اُٿسي ساڪياتڪار تو بهت هوتي هٿ، پرنٽو وو لوگ مان ديتي هٿ، ڦر مهما پي لڪتي هٿ. پڳوانو واچيه ڪوئي پي منش ڪي

مهما هٿ نهين. مهما هٿ تو صرف ديوتائون كي هٿ اؤر جو اٿسا ديوتا بناني والا هٿ اُسكي مهما هٿ. بابا نين ڪارڊ بهت اچا بنيا ٿا. جيئتي منانا هو تو ايڪو شو بابا ڪي. ان (لڪشمي نارائڻ) ڪو پي اٿسا بناني والا تو شو بابا هٿ نان. بس ايڪو ڪي هين مهما هٿ، اُس ايڪو ڪو هين ياد ڪرو. يه خد ڪهتي هٿ اونچ تي اونچ بنتا هون ڦر نيچي پي اُترتا هون. يه ڪسڪو پتا نهين هٿ اونچ تي اونچ لڪشمي نارائڻ هين هٿ ڦر 84 جنمون ڪي باد نيچي اُترتي هٿ، ت ت توم. تهر هين وشو ڪي مالڪ ٿي، ڦر ڪيا بن گئي! ستيگ ۾ ڪون ٿي؟ تهر هين سڀ ٿي، نمبروار پرشارت اَنوسار. راجا راڻي پي ٿي، سوريونسي چنڊرونسي ڊنائسٽي ڪي پي ٿي. بابا ڪتنا اچي ريت سمجھاتي هٿ. اس سرشتي چڪر ڪا گيان تهر بچون ڪي ٻڌي ۾ چلتي ڦرتي رهنا چاهيئي. تهر چئن لائيت هائوس هو. ساري پڙهائي ٻڌي ۾ رهنِي چاهيئي. پرنٽو وه اوستا هوئي نهين هٿ، هوني ڪي هٿ. جو پاس وٽ اُتر هونگي اُنڪي يه اوستا هونگي. سارا گيان ٻڌي ۾ هونگا. باپ ڪي لاڏلي، لولي بچي پي تب ڪهلائينگي. اُٿسي بچون پر باپ سور ٻ ڪي راجائي ڦربان ڪرتي هٿ. ڪهتي هٿ مٿن راجائي نهين ڪرتا هون، تمڪو ديتا هون، اسڪو نڪام شيوا ڪها جاتا هٿ. بچي جانتِي هٿ بابا همڪو سر ڪي اوپر چڙهاتي هٿ، تو اُٿسي باپ ڪو ڪتنا ياد ڪرنا چاهيئي. يه پي ڊراما بنا هوڻا هٿ. باپ سنگم پر آڪر سيڪو سدگتي ديتي هٿ، نمبروار پرشارت اَنوسار. نمبرون هائيتيست بلڪل پوتر، نمبر لاسٽ بلڪل اپوتر. ياد پيار تو بابا سيڪو ديتي هٿ.

بابا ڪتنا اچي ريت سمجھاتي هٿ، ڪي پي مٿيا آهنڪار نهين آنا چاهيئي. باپ ڪهتي هٿ خبردار رهنا هٿ، رت ڪا پي رگارڊ رکنا هٿ. اس دواران هين تو باپ سُناتي هٿ نان. اس نين تو ڪي ڳالي نهين ڪائي ٿي. سڀ پيار ڪرتي ٿي. اُپي تو ديڪو ڪتني ڳالي ڪاتي هٿ. ڪئين ٽريٽر بن پاڳنتي هو گئي تو ڦر اُنڪي گتي ڪيا هونگي، فيل هونگي نان! باپ سمجھاتي هٿ مايا اُٿسي هٿ اس ليئي بهت خبرداري رڪتي رهو. مايا ڪسڪو پي چورتِي نهين هٿ. سڀ پرڪار ڪي آڱ لڱاءِ ديتي هٿ. باپ ڪهتي هٿ ميري سڀ بچي ڪام چتا پر چڙه ڪالي ڪوئي بن گئي هٿ. سڀ تو ايڪو جئسي نهين هوتي هٿ. نه سڀڪا ايڪو جئسا پارت هٿ. انڪا نام هين هٿ وئشاليم، ڪتنا وار ڪام چتا پر چڙهي هونگي. راوڻ ڪتنا زبردست هٿ، ٻڌي ڪو هين پنت بناء ديتا هٿ. يهان آڪر باپ سين سڀڪا ليني والي پي اُٿسي بن جاتي هٿ. باپ ڪي ياد بگر ڪرمڻل آنڪين ڪي بدل نهين سڪتي. اس ليئي سورداس ڪي ڪهاڻي هٿ. هٿ تو بنائي هوئي بات، درشتانت پي ديتي هٿ. اُپي تهر بچون ڪو گيان ڪا تيسرا نيتر ملتا هٿ. اُغبان معنيٰ اُنڌيارا. ڪهتي هٿ نان تهر تو اُنڌي، اُغباني هو. آب گيان هٿ گُپت، اسر ڪچ بولني ڪا نهين هٿ. ايڪو سيڪنڊ ۾ سارا گيان آجاتا هٿ، سڀ سين ايزي گيان هٿ. ڦر پي اُنٽ تڪ مايا ڪي پريڪيا چلتي رهينگي. اس سميه تو طوفان ڪي بيچ ۾ هٿ، پڪي هو جائينگي ڦر اتنا طوفان نهين آئينگي، گرينگي نهين. ڦر ديڪنا تمهارا جهاڙ ڪتنا ٻڌتا هٿ. ناماچار تو هونا هين هٿ. جهاڙ تو ٻڌنا هين هٿ. ٿورا وناش هونگا تب ڦر بهت خبردار رهينگي. ڦر باپ ڪي ياد ۾ ايڪدم چٽڪ جائينگي. سمجھينگي ٿاير بهت ٿورا هٿ. باپ تو بهت اچا سمجھاتي هٿ آپس ۾ بهت پيار سين چلو. آنڪ نهين ڊڪاڻو. ڪروڌ ڪا پوٽ اُني سين شڪل هين ايڪدم بدل جاتي هٿ. تمڪو تو لڪشمي نارائڻ جئسي شڪل والا بننا هٿ. ايمر آبجيڪٽ سامني هٿ. ساڪياتڪار پچاڙي ڪو هوتا هٿ، جب ٽرنسفر

هوتی هئ. جئسي شروع ۾ ساکياتکار هوئي ائسي اُنت سميه ۾ پي بهت ڀارت ديکينگي. تهر بهت خوش رهينگي. مِراون مؤت ملو کا شڪار... پڇاڙي ۾ بهت سين سينري ديکني هئ تب تو ڦر پڇتائينگي پي نان هر نين يهه ڪيئا. ڦر اُنڪي سزا پي بهت ڪڙي ملتي هئ. باپ آڪر پڙهاتي هئ، اُنڪي پي عزت نهين رکتی تو سزا ملينگي. سپ سين ڪڙي سزا اُنڪو ملينگي جو وڪار ۾ جاتي هئ يا شو بابا ڪي بهت ڳلاني ڪراني ڪي نمت بنتي هئ. مايا بڙي زبردست هئ. استاپنا ۾ ڪيا ڪيا هوتا هئ. تهر تو اُپي ديوتا بنتي هو نان. ستيگ ۾ اُسر آد هوتي نهين. يهه سنگر ڪي هين بات هئ. يهان وڪاري منش ڪتنا دک ديتي هئ، بچيون ڪو مارتی هئ، شادي ضرور ڪرو. استري ڪو وڪار ڪي ليئي ڪتنا مارتی هئ، ڪتنا سامنا ڪرتي هئ. ڪهتي هئ سنڀاسي پي ره نه سڪي، يهه ڦر ڪوئن هئ جو پوتر رهه دڪاتي هئ. آڱي چل سمجھينگي پي ضرور. سواءِ پوترتا ڪي ديوتا تو بن نهين سڪتي. تهر سمجھاتي هو همڪو اتني پراپتي هوتي هئ تب چورا هئ. پڳوانو واچيه ڪام جيتي جڳت جيت. اُتسا لڪشمي نارائڻ بنينگي تو ڪيون نهين پوتر بنينگي. ڦر مايا پي بهت پڇارتی هئ. اونچي پڙهائي هئ نان. باپ آڪر پڙهاتي هئ يهه سمرڻ اچي ريت بچي نهين ڪرتي هئ تو ڦر مايا ٿڦر لڱاءِ ديتي هئ. مايا اوڳيائين پي بهت ڪراتي هئ ڦر اُنڪا ڪيا حال هونگا. مايا اُتسي بي پرواهه بناءِ ديتي هئ، اهنڪار ۾ لي آتي هئ بات مت پوڄو. نمبروار راجڌاني بنتي هئ تو ڪوئي ڪارڻ سين بنينگي نان. اُپي تمڪو پاست، پريزنٽ، فيوچر ڪا گيان ملتا هئ تو ڪتنا اچي ريت ڌيان دينا چاهيئي. اهنڪار آيا يهه مَرا. مايا ايڪدم ورث نات اي پيني بناءِ ديتي هئ. باپ ڪي اوڳيا هوئي تو ڦر باپ ڪو ياد ڪر نهين سڪتي. اُچا! ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) آپس ۾ بهت پيار سين چلنا هئ. ڪي پي ڪروڌ ۾ آڪر ايڪ دو ڪو آنڪ نهين دڪاني هئ. باپ ڪي اوڳيا نهين ڪرني هئ.
- (2) پاس وٽ آنر بنني ڪي ليئي پڙهائي ٻڌي ۾ رڪني هئ. چئنن لائيت هائوس بنا هئ. دن رات ٻڌي ۾ گيان گھومنا رهي.

وردان - سدا اپني سریشٽ ڀاڳيه ڪي نشي اوڙ خوشي ۾ رهنی والي پدماپدم ڀاڳيشالي پو
 ساري وشو ۾ جو پي ڌرم پتائين وا جڳت گُرو ڪهلاني والي بني هئ ڪسي ڪو پي مات پتا ڪي سنڀند سين آلوڪڪ جنم اوڙ پالنا پراپت نهين هوتي هئ. وي آلوڪڪ مات پتا ڪا اَنِپو سوڀن ۾ پي نهين ڪر سڪتي اوڙ آپ پدماپدم پتي سریشٽ آتمائين هر روز مات پتا ڪي وا سرو سنڀندون ڪي يادپيار ليني ڪي پاتر هو. سِير سرو شڪتيوان باپ آپ بچون ڪا شيوڪ بن هر قدم ۾ سات نِپاتا هئ- تو اِسي سریشٽ ڀاڳيه ڪي نشي اوڙ خوشي ۾ رهو.
سلوگن - تن اوڙ من ڪو سدا خوش رڪني ڪي ليئي خوشي ڪي هين سمرڻ سنڪلڀ ڪرو.